

תערוכה חדשה, חורף 2007

"התחלות"

מרלן פרר - יוחנן הרסון



A New Exhibit, Winter 2007

"Beginnings"

Marlen Ferrer - Johanan Herson



בית אמריקה, שדי שאול המלך 35, ת"א. טל. 077-3300141, שעות הפתיחה: שני עד חמישי 10:00 עד 21:00 בשישי 10:00 עד 14:00

לעונג לנו לארח בביתנו את האמנים מרלן ויוחנן. כפי שידוע, בית אמריקה הוקם כבנין משרדים לשרות צבור אנשי מסחר, תעשייה ופיננסים זאת בתמיכתו של מר פנחס ספיר ששימש שר המסחר והתעשייה ושר האוצר. למרות גילו נשמר הבנין כבוטיק השונה במקצת ממערכת הבנינים בסביבה המבוססים על אלומיניום חזוכית. רוב הדיירים אם לא כולם עוסקים בתחום האפור של משפט, מסחר ופיננסים, והנה הצטרפו אלינו האמנים, אשר מסבים את הבנין לבנין עם אופי חדש. אני אביא דברי חז"ל שאמרו "אשה נאה, דירה נאה, וכלים נאים מרחיבים דעתו של אדם", גישה חיובית זו של חז"ל לאמנים, לאסתטיקה ולנוי, תואמים את היהדות. אנו מאחלים לדיירינו החדשים הצלחה ושגשוג כאשר הם יהיו הפנינה שבכתר.

בכבוד רב,
שלמה טפר, רו"ח
מנכ"ל

פתח הדבר
מרלן פרר ויוחנן הרסון מבקשים להתבונן במציאות הישראלית במונחים של חבלי לידה אישיים. הם מבקשים לבנות תשתית, המתייחסת אל סביבתם התרבותית, ושתהווה את תחילתו של מסלול חיים. מכאן נבעה היוזמה לפתוח יחד חלל לאמנות, ובעיקר חלל לאנשים שאוהבים אמנות. פרר והרסון, למרות הניגודים האמנותיים ביניהם, משרדים אמירה משותפת וחזון משותף; הם מבקשים ליצור סביבה חדשה, מולדת יחסית, בית יחסי. בתערוכתם החדשה מציגים האמנים מבחר עבודות נבחרות אישיות מן השנים האחרונות.

הרסון - אמן רב-תחומי, יליד קנדה. זכה לעידוד והכרה כאמן צייר מגיל צעיר מאוד. עלה לארץ בשנת 1971. עבודותיו מעטרות מבנים ציבוריים ואוספים פרטיים.
פרר - ציירת ופסלת בינלאומית, ילידת דרום אפריקה, עלתה לישראל בשנת 1978. הציגה בתערוכות יחיד ובתערוכות קבוצתיות. ציוריה נמכרים בישראל וברחבי העולם.

חורך 2007
רפאל ברביבאי
אוצר הבית



Introduction

The exhibit has been made possible thanks to the support of Yetta Harnik, and we're very grateful.

Marlen Ferrer and Johanan Herson are asking to look at the Israeli reality on terms of individual birth pangs. They are asking to build a foundation that relates to their cultural surroundings and that will form the beginning of a way of life.

This was the initiative to open together a space of art, and mainly a space of people that love art. Ferrer and Herson, despite the artistic differences between them, transmit a joint statement and a joint vision. They are asking to create a new surroundings, a relational birthplace, a relational house. In their new exhibit the artists are displaying a selection of their personal works from recent years.

Winter 2007, "Beginnings," Curator - Rafael Barbibay

כריכה קדמית: מרלן פרר, פרח פיצוץ, עץ תמר, קוטר 100 ס"מ.
כריכה אחורית: יוחנן הרסון, אקריליק על קנווס 150x150 ס"מ.

מקור יצירתה הכוללת של מרלן פרר בתחושת בטן חזקה הזורמת אל המצע. יצירתה חושפת בפני הצופה עולם מרתק, גדוש חוויות אסתטיות וארוטיות.

פרר יוצרת בעבודות מונומנטליות דימויים של אישה המביטה על גופה העירום, היא לא מתחשבת בגודל איברי הגוף ובמיקומם הנכון. יש בה הרצון להעז בכל מחיר. שפת הדימויים של פרר, בציוריה הנוכחיים, בוטה וקולעת, רכה ולוחשת אהבה, ברוטאלית ובלתי מתחשבת. היא מעניקה לצופה את התחושה כי היא יודעת עליו הכל.

פרר אמנם מציירת באופן מופשט, אך היא אישה ריאליסטית, והצופה בעבודותיה נופל בפח של געגועים, פח של הדחקות ומעצורים: "כשאני מציירת, אני בתוך חוויה ייחודית ובעלת עוצמה שנובעת מן היקום ושאני בשליטתי". עבודותיה מסגירות התמודדות עם צורך פנימי שאינו עוזב להתבטא שוב ושוב, ציוריה רגישים ומיסורים, והכיוון האמיתי אליו היא חותרת הוא לפעמים בוטה אך הוא תמיד מלווה ביופי.

את ציוריה האחרונים מציירת פרר בזפת. זפת מעובה וצמיגית שצבעה נע בין חום-צהבהב לשחור-לבן. באמצעות הזפת האמנית מבקשת למדוד את היחסים שבין עצמה לסיביבה, ולהבין את המהויות העמוקות ביחסי גבר / אישה / טבע, כביטוי להליך פיסולוגי ונפשי שהחששות והתקוות הם חלק בלתי נפרד ממנו. באמצעות הזפת יוצרת פרר עולם מלא רגישות וסיפורים מלאי משמעויות וסתרות. את הזפת הגסה והראשונית הופכת פרר לחומר חושני, נשי ורך: "אני עושה שימוש בזפת - בכובד ובצל שלו, ובסופר לק לבן כדי לייצר אור וצל, מתח ודינמיקה. שילוב החומרים מייצר טקסטורות עשירות ומגוונות ויחסי דחייה-משיכה, מין שפה חזותית שלה קיום אחר". הטבע עבורה הוא המורה הגדול ומקור כל הצורות. באמביציות פרימיטיביות, בוד, בעץ ובחומרים אורגניים אחרים מעלה פרר דימויים נשיים חזקים: פרח, שמלה, מנקינה, המקנים לה מקום בהיכל התהילה של האמניות הגדולות. ברכות ובתחושה של שלמות וסיפוק מנסה פרר להעביר את כוחותיה וחוויותיה כאישה, את האינטונציה, את המסתורי, המפחיד והדרמטי.

מרלן פרר החלה להתעניין באמנות ולעסוק בציור במשך שנות שהותה בחו"ל. היא מהיוצרות שפותחות צוהר ומזמינות את הצופה להצטרף למסעותיה מצוידים במפות של אינטלקט ותרבות.

את תחום חקר עולמות הנפש החלה בלימודי ה-B.A Fine art באוניברסיטת Witwatersrand ביוהנסבורג. בהמשך דרכה, למדה פסיכולוגיה גשטאלט וטיפול בתרפיה באמנות. עבורה "אמנות היא שילוב של יופי וחשיפה, הן לאמן והן לצופה". דרכה האמנותית של פרר עצמאית ויצירתה מושתתת על חיפושים בלתי נלאים לגילוי נפש הזולת.

The energy in Marlen's work is driven by powerful, instinctive and primal intuition, that flows into our consciousness. Her work exposes the visitor to an exciting world, heaped with esthetic and erotic experiences.

Ferrer creates in monumental works images of a woman looking at her naked body. She does not consider the size of the body's limbs or their correct location. She wants to dare at any price. The language of Ferrer's images, in her current paintings, is straightforward and to the point, soft and whispering love, brutal and inconsiderate. He grants the viewer the feeling that she knows everything about him.

Although Ferrer paints abstractly, she is a realistic woman, and looking at her works, the viewer falls into the trap of longing, a trap of constraints and postponement of desires. "When I paint, I am in a special experience with tremendous force that is derived from the universe, and that is not in my control." Her work reveals confrontation with an internal need that does not leave her and that expresses itself again and again. Her paintings are sensitive and anguished, and the direction that Ferrer sets herself is occasional nearly crude but it is always accompanied by beauty.

Ferrer draws, drags, and slashes her canvas with thickened and rubbery tar with color that varies between yellowish-brown to white-black. Through the tar, the artist, requests to gauge the relationship between herself and her surroundings and to understand the profound nature of the relationships of man/woman/nature as an expression of the psychological and spiritual process where fears and hopes are an indivisible part of them. Through the tar, Ferrer creates a world full of emotions and stories that are replete with hidden meanings. The crude tar in her hands becomes a sensual, female and soft material. "I work in tar - in its weight and shade, and in white super-lac, in order to create light and shadow and dynamic tension. The integration of white and black materials creates rich and varying textures and a relationship of attraction-rejection, a kind of visual language that does not exist elsewhere."

Curator - Rafael Barbibay





למעלה: התנתקות, זפת על נייר, 200x200 ס"מ.
למטה: חיבוק, זפת על נייר, 150x200 ס"מ.



אישה בהמתנה, עץ תמר, גובה 200 ס"מ.
מימין: ביצים בסכנה, זפת על בד, 110x160 ס"מ.





המונים, ציור בסיבים, 205x205 ס"מ

חורף 2007 "התחלות" יוחנן הרסון

Winter 2007 "Beginnings" Johanan Herson

Herson: I want to work in a sense of totality: emotionally, intellectually, visually."

We look and relook at Herson's creation, and it is personal and poetic and very direct. His technical expertise and his profound understanding in qualities of color, line and space bestow on his work a level of concentration and intimate expression. In his creations, Herson answers existential questions of belonging and human purpose. In a world naked of religion and belief, there is no answer to the needs of the individual, to his need to belong, to identify, in a place that is his. There is no one answer for everyone, that offers an absolute definitive to the mystery, the significance and the complex laws that surround us.

Despite the personal-intimate starting point of Herson, and perhaps because of it, his work reflects a high awareness of what occurs within him and us. Johanan Herson does not test the good and the evil, but rather asks to create a world of associations and visual images extraordinary in their beauty: his creations are like visual poems.

In his work, Herson integrates all the art movements and possible tools while relating as well to design and fashion. For Herson, love of the material expresses itself as "poetic force in color" on the one hand, and a need to hold on to a unique language, both sturdy and accomplished. The one pole of his work pulls toward a conceptual, Platonic, and classical approach, while juxtaposed is the other pole that draws toward the sensual, the hedonistic, and romantic.

Herson's work mixes within it sensitivity to the nature of the drawing, to what is occurring in society and to accumulated intellectual baggage...Herson draws faces, until they become anonymous human elements, where its strength is its universal, chosen value, in order to return and pull them out anew, each time in a different color, a different shape, like a director of a marionette theater or a choreographer. He uses faces in order to build with them new contexts that together form a pageant of familiar faces.

Curator – Rafael Barbibay

הרסון: "אני רוצה לפעול במסה אחת: רגשית, שכלית, חזותית." אנו מביטים חזר והבט ביצירתו של הרסון והיא אישית ופואטית ומאוד ומאוד ישירה. מיומנותו הטכנית גבוהה והבנתו העמוקה בערכים של צבע, קו וחלל מעניקה ליצירתו מימד של ריכוז, תמצות וביטוי אינטימי. ביצירותיו עונה הרסון על שאלות קיומיות של שייכות ותפקוד אנושי. בעולם עירום מדת ומאמונה אין תשובה לצרכיו של היחיד כפרט, בצורך שלו בהשתייכות, בהזדהות, במקום משלו. אין תשובה אשר לכלל, לסיבת הדברים, למשמעותם ולחוקיות המורכבות המקיפה אותנו.

למרות נקודת המוצא האישית-אינטימית של הרסון ואולי בזכותה משתקפות ביצירתו מודעות גבוהה מאוד לנעשה בתוכו ובתוכנו. יוחנן הרסון לא בוחן את הטוב והרע, אלא מבקש ליצור עולם של אסוציאציות ודימויים חזותיים מרהיבים ביופיים, יצירותיו שירה חזותית. ביצירתו משלב הרסון את כל הזרמים האמנותיים והכלים האפשריים תוך התייחסות גם לעיצוב ולאופנה. אצל הרסון אהבת החומר מתבטאת ב"עוצמת הפיוט בצבע" מחד, והצורך להיאחז בשפה ייחודית, יציבה ומיומנת מאידך. הקוטב האחד של יצירתו מושך אל עבר גישה מושגית, אפלטונית, קלאסית, וכנגדו הקוטב השני מושך אל עבר החושני, הדינמי, הרומנטי.

יצירתו של הרסון ממזגת בתוכה רגישות לערכי החומר הציורי, לתופעות בחיי החברה ולמטען האינטלקטואלי המצטבר. לפרקים, אחד מן המרכיבים הללו גובר על האחרים, לפרקים, הם מתחברים מתוך דבקות כמעט אובססיבית במסע התחדשותו היצירתית. יצירתו מבטאת את הצורך לקשר בין שני הקטבים אלה, ניסיון שאינו חדש, ותולדות גלגוליו כתולדות התפתחותה של המחשבה האנושית.

הרסון מצייר פנים, עד שהם הופכים למרכיב אנושי אנונימי, שכוחו בערכו הסגולי האוניברסלי, על מנת לשוב ולשלוף אותם מחדש, כל פעם בצבע אחר, בצורה שונה, כבמאי בתיאטרון בובות או ככוריאוגרף. הוא משתמש בפנים כדי לבנות עימם הקשרים חדשים המתחברים יחד למסכת פנים מוכרות. בציוריו אנו חשים בדו שיח רוחש ומתמיד בנושאים מגוונים ובטכניקות שונות מנייר ועד ברזל, רובם ככולם קשורים לאווירת המציאות המקומית והוויית העולם הסובב אותו. בעבודתו ניכרת המסורת האירופית ובה בעת ניכרים התנאים המקומיים – המזרח תיכוניים. בחייו כמו באמנותו, פועל יוחנן הרסון בדרכו הייחודית להביא את רשמיו. הוא רגיש לאיכויות הצבע ונאמן לטעמו האישי, בסגנון ריאליסטי-פואטי הוא יוצר עולם של דימויים הסוחפים את הצופה אל תעצמות העומק והיופי הקיים סביבנו.

רפאל ברביבאי, אוצר



המקוננות, ברזל על סיבי בד, 140x40 ס"מ



מימין למעלה: קו רקיע בברזל, ברזל, 170x30 ס"מ.
מימין למטה: ג'ונגל אורבני, אקריליק על בד, 230x160 ס"מ.



GEBO - GALLERY STUDIOS

בית אמריקה, שדי שאול המלך 35, ת"א. טל. 077-3300141, שעות הפתיחה: שני עד חמישי 10:00 עד 21:00 בשישי 10:00 עד 14:00